

L' ESCOLA D' ABANS (REPRESSIVA?)

CONSIGNA PER ORIENTAR L'APA: Doma el teu fill o filla de xicotet, abans que es faci major i t'avergonyeixi.

DIALEG ENTRE EL MESTRE I UN DEIXEBLE (ENDARRERIT?)

— Au! Tots a l'esbarjo.
Tu Cebrià cal que t'hi quedes.

— Però, per què?

— Perquè no t'has sabut la lliçó d'Aritmètica
Em faras trenta còpies del resum.

— Tantes?. Vosté se n'ha passat.

— Apa! A treballar. I fes bona lletra.

*Passa l'estona i l'alumne li les ensenya.
El mestre no se'n refia i li les compta.*

— Una, dues, tres, quatre... i quinze.
Com és que només n'has fet quinze?

— No sé perquè li sobta.
Vosté mateix m'ha dit abans que d'Aritmètica no en sé

ARREBA A SA CASA UN ALUMNE MANDRÓS, SOVINT CASTIGAT PEL MESTRE. I LI DIU A SON PARE:

— Pare, pare. Jo vull que em portis a una escola
en la qual les classes siguin rodones.

— Què dius? Que no t'hi trobes bé on ets?

— No pare. Ja n'estic tip

— Doncs, per què?

— Perquè el mestre, de tant en tant, em diu:
Vés-te'n al racò i amb els braços en creu.

